

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113213400
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5113213400.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Milošom Gerom, so sídlom D., E. C. XXX, IČO: 40 065 049, proti žalovanej: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., H. XXXX, právne zastúpená advokátskou kanceláriou STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Čadca, Fraňa Kráľa 2080, IČO: 47 246 863, pracovisko Žilina, Dolný val 574/7, v mene ktorej ako advokát a konateľ koná F. I. I., H., o zrušenie vecného bremena, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/126/2013-142 zo dňa 18. novembra 2019 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/126/2013-203 zo dňa 12. júna 2021, takto

rozhodol:

Schvaľuje súdny zmier uzatvorený medzi stranami sporu v tomto znení:

Vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania domu súp. č. XXX postaveného na parcele C-KN 2354 a pozemkov parcela C-KN 2354 zastavané plochy a nádvoria o výmere 489 m² a parcela C-KN 2355 záhrada o výmere 99 m² vedené na LV č. XXXX v kat. úz. C. v prospech F. G., J. B., nar. XX.XX.XXXX, sa zrušuje.

Žalobca sa zaväzuje zaplatiť žalovanej primeranú náhradu za zrušenie vecného bremena vo výške 960,- eur v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia o schválení súdneho zmieru.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.
Z r u š u j e rozsudok súdu prevej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. súd zrušil vecné bremeno, právo doživotného bývania a užívania domu č. súpisné XXX s príslušenstvom, postavený na pozemku C-KN parc. č. 2354 a užívania pozemku C-KN parc. č. 2354, zastavané plochy a nádvoria o výmere 489 m² a pozemku C-KN parc. č. 2355, záhrady o výmere 99 m², v kat. úz. C., vedené na LV č. XXXX v časti „C“ pre dedičku F. G., J. B., nar. XX.XX.XXXX, II. žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie aplikoval ust. § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z dedičského osvedčenia, ako aj z výpovede žalobcu a svedkov vyplynulo, že v dedičskom konaní 15D/203/2006 po K. B., J. L. bolo prejednané dedičstvo, pričom účastníci tohto dedičského konania - súrodenci, deti alebo nej sa dohodli tak, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti sa stane žalobca s povinnosťou vyplatenia svojich súrodencov každého po 47.000,-Sk. Ohľadne sestry - F. B. bolo zriadené vecné bremeno, pretože táto v tomto čase nemala kde bývať a bydlisko mala v rodičovskom dome. Bolo dohodnuté, že tejto žalobca vyplatí sumu 47.000,-Sk v lehote do 6 mesiacov od odhlásenia sa z trvalého pobytu v dome č. XXX C.. Táto skutočnosť nastala, žalovaná sa odsťahovala z rodičovského domu a teraz má trvalé bydlisko C. M. 1340. Bolo aj nepochybne preukázané, že žalobca žalovanej zaslal finančné prostriedky v sume 1.560,11 eur, čo

vyplýva z pripojených poštových poukážok č. 10014 zo dňa 21.8.2013 a 10015 z toho istého dňa. Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že poručiteľia po nebohej sa v dedičskom konaní dohodli na zriadení vecného bremena v prospech žalovanej. Bola to žalovaná, ktorá v konaní súhlasila so zrušením vecného bremena, ale v zmysle vyššie citovaného ustanovenia (§ 151p ods. 3 Obč. zákonníka) žiadala za zrušenie vecného bremena primeranú náhradu. Takúto obranu žalovanej súd nemohol akceptovať. Žalovanej bola poskytnutá primeraná náhrada zrušenie vecného bremena, a to suma 1.560,11 eur. Z dedičského rozhodnutia 15D/203/2006 vyplynulo, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti po nebohej K. B. sa stal žalobca. Ustupujúcim dedičom F. D. a N. O. vyplatil každej po 47.000,-Sk (1.560,11 eur). Zhodne tak urobil, aj čo sa týka najmladšej sestry F. B., ktorej tiež vyplatil túto sumu po tom, ako sa odsťahovala do C. M. XXXX. I. nemohol teda akceptovať jej požiadavku, aby toto vecné bremeno bolo zrušené za primeranú náhradu, keď táto náhrada už bola žalovanej vyplatená. Takisto vyplatil aj ostatných súrodencov, tou istou sumou. Súd tento prípad jednoznačne subsumoval pod ust.

§ 151p ods. 3 Obč. zákonníka. Pokým by žalobca vyplácal ďalšie finančné prostriedky ako primeranú náhradu za zrušenie vecného bremena, nepochybne by sa žalovaná aj na úkor svojich ostatných súrodencov obohatila, získala by väčší finančný prospech z dedičstva po svojej matke ako ostatní dedičia. Súd teda záverom znova dáva do pozornosti dedičské konanie, z ktorého vyplýva, že po tom, ako nastane tá skutočnosť, že žalovaná sa odsťahuje z rodinného domu č. XXX, žalovaný je povinný do 6 mesiacov jej zaplatiť finančnú hotovosť 47.000,-Sk. Tieto podmienky boli zo strany žalobcu v plnom rozsahu splnené. Takisto bolo preukázané, že žalovaná sa odsťahuje z rodinného domu C. M. XXX. Vyjadrenia samotnej žalovanej, že je potrebné zrušiť not. zápisnicu a samotné dedičské konanie 15D/203/2006 je absolútne irelevantné. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci priznal trov konania v rozsahu 100 %.

2. Dopĺňacím rozsudkom okresný súd I. primeranú náhradu za zrušenie vecného bremena nepriznal, II. rozhodol, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

V tomto konkrétnom prípade je nepochybné, že vo veci súd rozhodol meritorne. O primeranej náhrade za zrušenie vecného bremena však v prvotnom rozhodnutí nerozhodol. Dopĺňacím rozsudkom túto chybu súd opravil. Je potrebné dať do pozornosti pôvodný rozsudok 2C/129/2013 zo dňa 18.11.2019. Z tohto rozsudku z bodu č. 22. vyplýva, že žalovaná obdržala náhradu za zrušenie vecného bremena. O trovách konania v tomto konaní

o vyhlásení dopĺňacieho rozsudku rozhodol súd tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. Voči rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. S rozhodnutím súdu nesúhlasila a mala za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie považuje za nesprávne, nezrozumiteľné, za rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

4. Žalobca navrhol napadnúť rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5. Po vydaní dopĺňacieho rozsudku podala žalovaná odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku. Mala za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, predmetné rozhodnutie považuje za nesprávne, zmätočné a nezrozumiteľné, za rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ súd v konaní o zrušenie vecného bremena nerozhodol o primeranej náhrade za zrušenie vecného bremena, nemôže súčasne rozhodnúť o nepriznaní primeranej náhrady s odôvodnením, že táto náhrada už bola poskytnutá. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

6. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, svojim prvým rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a dopĺňací rozsudok vo výroku I. potvrdil. Výrok II. dopĺňacieho rozsudku súdu prvej inštancie zrušil, žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa stotožnil s aplikáciou § 151p ods. 3 Občianskeho zákonníka a mal za to, že je nepochybné, že na strane žalovanej nastala taká zmena pomerov, že vznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného. Kým v čase zriadenia vecného bremena žalovaná bola odkázaná na bývanie v predmetnej nehnuteľnosti, v čase podania žaloby a rozhodovania súdu prvej inštancie zmenila osobný stav, vydala sa a zároveň získala právo bývania v bytovom dome, kde je prihlásená k trvalému pobytu.

Vydajom a odsťahovaním sa žalovanej do nehnuteľnosti, ku ktorej má samostatné právo bývania, došlo k zásadnej a trvalej zmene pomerov, pričom ďalšie trvanie vecného bremena, na ktoré žalovaná nie je odkázaná, by vyvolalo hrubý nepomer pri obmedzení užívania nehnuteľnosti žalobcom a výhodou oprávnenej. Odvolací súd, prihliadnuc na to, že vecné bremeno bolo zriadené na základe dedičskej hodnoty bezodplatne, ako aj na ďalšie okolnosti jeho zriadenia (okolnosti uzavretia dedičskej dohody), dospel k záveru, že nepriznanie primeranej náhrady za vecné bremeno je správne, keď naopak jej priznanie by odporovalo dobrým mravom.

8. Voči rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 31. mája 2022 sp. zn. 11Co/6/2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR dospel k záveru, že bolo porušené právo žalovanej na spravodlivý proces, keď odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie vyplatenie sumy 1.560,11 eur žalobcom žalovanej vyhodnotil rozdielne a to ako vyplatenie sumy rovnajúcej sa jej priznanému podielu na dedičstve, tzn. že dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Preto mal dokazovanie v potrebnom rozsahu vykonať sám. To, že odvolací súd takto nepostupoval a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, vyhodnotil dovolací súd ako nesprávny procesný postup, ktorým bolo žalovanej znemožnené uplatnenie jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Odvolací súd nariadil vo veci pojednávanie. Pred otvorením odvolacieho pojednávania strany sporu prostredníctvom právnych zástupcov zhodne navrhli odvolaciemu súdu, aby schválil súdny zmier v znení, ako vyplýva z výroku tohto uznesenia.

11. V zmysle ust. § 148 ods. 1 CSP žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiaru sa má súd vždy pokúsiť.

12. V zmysle ust. § 148 ods. 2 CSP súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje. Neschválí ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

13. Strany sporu môžu v každom štádiu sporu, a to aj v odvolacom konaní, uzavrieť zmier. Zmier je preferovaným spôsobom riešenia právneho konfliktu. Súd sa má o zmier vždy pokúsiť. V prípade zmiaru je vec sama konzumovaná dohodou sporových strán, ktorá tak nahrádza meritórne rozhodnutie. Procesný úkon – uzatvorenie zmiaru sa realizuje voči súdu a súd ho zohľadní pri meritórnom rozhodovaní. Súd pri schvaľovaní zmiaru posudzuje súlad hmotnoprávneho úkonu strán s hmotným právom (najmä z hľadiska prípadnej neplatnosti právneho úkonu a podobne). Prípadné nerešpektovanie vôle strán v procese je obmedzené na nesúlad prejavenej vôle s hmotným právom, t.j. súd neschválí dohodu sporových strán iba v prípade, ak dohoda odporuje hmotnému právu.

14. V súdnej veci odvolací súd nezistil rozpor dojednaného zmiaru sporovými stranami s hmotným právom. Pokiaľ ide o zrušenie vecného bremena, zmluvná voľnosť strán tu nie je obmedzená. Vecné bremeno môže zaniknúť aj dohodou strán a rovnako zmluvná voľnosť strán nie je obmedzená aj čo do dojednania o primeranej náhrade. Z uvedených dôvodov odvolací súd uzatvorený zmier schválil.

15. Z dôvodu, že úkon účastníkov zahrnul aj dohodu o trovách konania, odvolací súd už o trovách konania nerozhodoval.

16. V zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

17. Uzatvorenie súdneho zmiaru v odvolacom konaní predstavuje osobitnú procesnú situáciu. Hoci zákon *expressis verbis* v ust. § 389 CSP neupravuje zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v prípade uzavretia a následného schválenia zmiaru v odvolacom konaní, takýto postup nevyhnutne vyplýva z ust. § 391 ods. 1 CSP. Súdne rozhodnutie v danom prípade nahrádza zmier (dohoda strán sporu) schválený súdom.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustná žaloba na obnovu konania (§ 398 CSP).

Žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, od kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia (§ 403 ods. 1, 2 CSP).

V žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje (§ 406 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 407 CSP).

Dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 408 CSP).

Žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii (§ 410 CSP).

V Žiline, dňa 17. júna 2025

JUDr. Eva Malíková
predsedníčka senátu
JUDr. Roman Tichý

člen senátu

(JUDr. Roman Tichý nemohol písomné vyhotovenie rozhodnutia podpísať pre neprítomnosť (§ 141 ods. 3 písm. b/ ZP))

JUDr. Vladimír Topoľančík

člen senátu

(z dôvodu čerpania dovolenky)

JUDr. Vladimír Topoľančík nemohla písomné vyhotovenie rozhodnutia podpísať /§ 394 ods. 2 Civilného sporového poriadku/)